

Inside Ukraine

6 березня 2015

Випуск 44

Зміст

Державні рішення	3
Порушення прав людини в Криму – ще один привід для міжнародного тиску на Кремль	4
Правосуддя неможливе без повноцінної реформи юстиції.....	5
Економічна ситуація	7
НБУ гасить пожежу на валютному ринку адміністративними заходами	7
Енергетичний сектор	10
Політична конкуренція	11
Спроба реінкарнації Дмитра Фірташа	11
Нові проекти готуються до місцевих виборів в Києві	11

ДЕРЖАВНІ РІШЕННЯ

Річниця силового захоплення Верховної Ради Криму російськими «зеленими чоловічками» тимчасово повернула тему анексії півострова на шпальти ЗМІ, але минулий рік показав, що конфліктом на Донбасі Росії вдалося відволікти увагу від питання Криму. Водночас у переговорах з Росією ні Україна, ні Захід не повинні виносити це питання за дужки. Систематичне порушення прав людини на півострові, зокрема дискримінація та переслідування кримських татар, стане випробуванням для світової спільноти, наскільки вона готова йти на компроміси у питанні демократичних цінностей. Кримські татари та етнічні українці Криму залишаються тією ланкою, яка пов'язує півострів з Україною і може зіграти важливу роль у

питанні відновлення територіальної цілісності нашої держави.

Активні дії нового Генпрокурора Віктора Шокіна щодо порушення кримінальних справ проти минулої влади були позитивно оцінені суспільством, але незрозуміло, чому цього не було зроблено ще рік тому. Для того, щоб ці дії не сприймалися як черговий піар влади, судовий розгляд має стати показово зразковим: з дотриманням всіх процедур, з достатньою кількістю доказів і реальними покараннями в кінці. Водночас справедливе покарання злочинців буде можливим лише після повноцінної реформи юстиції, яка змінить принципи роботи суддів, прокуратури та МВС.

Порушення прав людини в Криму – ще один привід для міжнародного тиску на Кремль

Розпалюючи сепаратистські настрої та свідомо провокуючи кровопролиття на Донбасі, Росія намагалася досягти трьох цілей:

- нав'язати Україні федералізацію, за якої два проросійські регіони могли б фактично блокувати будь-яку ініціативу центру;
- загострити конфлікт між Донбасом і рештою України, щоб його можна було використовувати як довгостроковий інструмент тиску на Київ;
- відволікти увагу українського уряду та світової спільноти від теми анексії Криму.

Останнє практично вдалося: Крим не обговорюється на рівні ООН, тут не діють спостережні

“ Конфлікт на Донбасі відволік увагу від анексії Криму.

місії ОБСЄ, про анексію взагалі не згадувалося ні в перших, ні в других мінських домовленостях.

Виключаючи Крим з «переговорного меню», Україна та Захід підсвідомо грають за російським сценарієм. Відповідно до нього, приєднання Криму до Росії є доконаним фактом, а от щодо Донбасу, на думку росіян, потрібно домовлятися, причому на їхніх умовах.

Російська окупаційна влада постійно порушує права проукраїнськи налаштованого місцевого населення. Кожен з цих фактів має чітко документуватися та використовуватися на міжнародному рівні для посилення тиску на Росію. Якщо цього не робити, кримські татари, які офіційно визнані корінним народом півострова, та українці з активною громадянською позицією залишаться сам на сам з репресивною машиною Кремля. Нічим не допоможуть і міжнародні правозахисники – 1 березня 2015 року Росія не допустила на терито-

рію півострову спецдоповідача ООН Риту Ісаак, яка займається моніторингом порушення прав кримських татар.

Найбільшого тиску зазнає меджліс кримськотатарського народу. Росія не обмежилася забо-

“ Меджліс – головний об'єкт для тиску Кремля

роною на в'їзд лідерів цього об'єднання Мустафи Джемілева та Рефата Чубарова. 29 січня 2015 року було арештовано в. о. голови меджлісу Ахтема Чийгоза за організацію мітингу кримських татар 26 лютого 2014 року, коли півострів ще не був окупований. Продовживши його арешт до 19 травня 2015 року, Росія намагається залякати інших членів меджлісу й отримати контроль над цим органом.

Нещодавно російська влада в Криму вимагала відновити членство в меджлісі кримських татар, виключених за співпрацю з Кремлем: віце-спікера «держради» Криму Ремзі Ільєсова, віце-мера Сімферополя Тейфука Гафарова і главу держкомітету у справах міжнаціональних стосунків і проблем депортованих громадян Заура Смирнова. Другою вимогою Росії стало призначення Ремзі Ільєсова виконуючим обов'язки глави меджлісу. Москва також намагається провести курултай, щоб змінити меджліс, але, за словами Мустафи Джемілева, з 33 делегатів курултаю росіяни можуть розраховувати на підтримку лише трьох.

За останній рік півострів покинули близько 10 тис. кримських татар. На межі зникнення перебувають кримськотатарські ЗМІ: після блокування роботи телеканалу АТР влада Криму намагається позбавити радіочастот єдину кримськотатарську радіостанцію Mevdan.

Рефат Чубаров наголошує на необхідності розробки державної стратегії щодо Криму, яка б ба-

“ Українській владі необхідно розробити державну стратегію щодо Криму

зувалася на підтримці проукраїнського населення на півострові та використанні дипломатії для міжнародного тиску на Кремль.

Поки що зусилля українського уряду в цій сфері не дали результатів. Ще досі не створено Державну службу з питань Криму, на яку в минулому році було виділено 1,5 млн грн, а в цьому – 2,8 млн грн. Натомість Росія почала створювати нові інституції відразу – тут діє і Міністерство з питань Криму, і «профільний» віце-прем'єр.

Українській владі важливо активізувати інформаційну роботу щодо «кримського питання» як на міжнародній арені, так і власне на півострові. Забезпечення доступу місцевого населення до українських ЗМІ, системи освіти та охорони

здоров'я може поступово збільшувати частку проукраїнськи налаштованого населення. За даними кримських активістів, вже зараз Україну підтримують до 30% кримчан, серед яких не тільки кримські татари та етнічні українці, але й представники дрібного та середнього бізнесу, тиск на яких посилюється після запровадження російського законодавства та намагання місцевих еліт взяти участь у перерозподілі власності.

Важливим є також відновлення транспортно-го сполучення між Україною і Кримом, оскільки

“ Транспортна блокада Криму руйнує зв'язки місцевих жителів з Україною

блокада спричиняє ізоляцію півострова та руйнує зв'язки місцевих жителів з «материковою» Україною, штовхаючи їх до більшої інтеграції з Росією.

Правосуддя неможливе без повноцінної реформи юстиції

Відсутність системного підходу при висуненні обвинувачень проти представників режиму Віктора Януковича свідчить про бажання Генпрокуратури привернути увагу ЗМІ та продемонструвати суспільству свою активність, а не отримати конкретний результат. У такий спосіб влада

“ Активні дії Генпрокуратури мають відволікти суспільство від відсутності реформ.

також намагається відволікти увагу від питання відсутності реформ.

Водночас перші справи проти народних депутатів і суддів мають бути зразковими у плані дотримання процедури та вичерпності доказів, щоб їх не використовували для спекуляцій на тему політичного переслідування ні

колишні функціонери Партії регіонів, ні російські ЗМІ.

Поки що виникають серйозні сумніви, що ці судові процеси закінчатимуться реальними покараннями. Головна причина цього – відсутність інституційних змін у судовій владі та правоохоронних органах (на даний момент зміни стосувалися лише законодавчого поля, але навіть тут більшість з них була косметичного характеру).

Рішення у справі Олександра Єфремова приймала суддя Оксана Царевич, відома своєю участю у справах проти Автомайдану за часів президентства Віктора Януковича. Після того, як вона відпустила колишнього лідера фракції Партії регіонів під заставу у 60 тис. грн, проти неї самої Генпрокуратура порушила кримінальну справу. Виникає питання – чому цього не було зроблено

рік чи принаймні кілька місяців тому, оскільки зараз суддя трактує це рішення як тиск на неї у конкретно взятій справі.

У порушенні кримінальних справ проти громадських активістів у часи Революції гідності брали участь десятки суддів і прокурорів, але нікого

“ У політично мотивованих справах були задіяні десятки суддів і прокурорів, але нікого не покарали.

не було покарано. Дисциплінарні провадження проти суддів протягом року блокувалися через неспроможність зібрати кворум у Вищій раді юстиції й у Вищій кваліфікаційній комісії суддів. Вся система була зацікавлена у збереженні статусу кво, а судді та прокурори були захищені принципом кругової поруки. Без звільнення осіб, які брали безпосередню участь у політично мотивованих справах, судова система не зміниться, оскільки на цих людей завжди можна буде тиснути їхнім минулим.

Оскільки після призначення Віктора Шокіна не змінилися ані доказова база, ані повноваження прокуратури, активізація розгляду низки резонансних справ свідчить, що ключову роль у подібних процесах продовжує відігравати особа керівника відомства та наявність політичної волі Президента.

“ Новий Генпрокурор виконує політичну волю Президента.

Загалом суспільство позитивно сприймає запал нового Генпрокурора. За останні кілька тижнів відомство порушило дві справи проти Олександра Єфремова, оголосило підозру Михайлу Чечетову, Оксані Царевич і Геннадію Кернесу, добилося від голови Верховного суду Ярослава Романюка рішення про зняття недоторканності та арешт суддів Оксани Царевич, Віктора Кицюка та Сергія Вовка. Також були проведені обшуки у Печерському суді та Київському ДАІ, оголошено про підозру у державній зраді 76 колишнім депутатам Верховної Ради АРК та меру Запоріжжя Олександрю Сіну. Ще одним високопосадовцем, проти якого, вірогідно, порушить справу ГПУ, є

Юрій Бойко, віце-прем'єр-міністр в уряді Миколи Азарова та лідер «Опозиційного блоку».

Незважаючи на те, що суспільство давно очікувало притягнення цих одіозних особистостей до кримінальної відповідальності, поспіх прокуратури у конкретних справах викликає критику. Хоча багато з цих персонажів ставали об'єктами журналістських розслідувань, кримінальні справи порушуються по епізодах, які дозволяють об-

“ Після року бездіяльності поспіх прокуратури в окремих справах викликає критику.

винуваченим вийти під заставу. Як результат, слідство втратило такого важливого підозрюваного та свідка як Михайло Чечетов, який загинув 28 лютого 2015 року.

Генеральний прокурор анонсує дії свого відомства за кілька днів до власне цих дій (так було із врученням повідомлення про підозру Геннадію Кернесу). Справи порушуються проти окремих осіб, а не груп, хоча корупційні схеми, розпалювання сепаратизму та переслідування громадських активістів під час Майдану здійснювалися значною кількістю людей.

Несистемний підхід при висуненні звинувачень функціонерам Партії регіонів дає їм можливість виїхати з країни чи вплинути на хід слідства, знищивши докази, підкупивши чиновників чи «попрацювавши» з потенційними свідками.

Якщо гучні підозри й арешти не трансформуються у прозорі судові засідання з достатньою кількістю доказів і конкретними покараннями, показова активність Генпрокурора не дозволить відновити довіру суспільства до влади та не доведе, що в Україні будується дійсно правова держава з незалежною судовою владою.

“ Судові процеси проти політиків мають стати зразковими: прозорими, з достатньою кількістю доказів і адекватними покараннями.

ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ

У січні-лютому 2015 року гривня продовжила стрімко падати. Впровадження гнучкого валютного курсоутворення не дало очікуваних результатів щодо швидкої стабілізації курсу. В результаті, наприкінці лютого курс на чорному ринку впритул наблизився до 40 грн за долар. Ситуацію на валютному ринку не врятували позитивні новини про підписання нового договору про співпрацю з МВФ. У таких умовах НБУ стикнувся зі шквалом критики, в тому числі з боку Прем'єр-міністра. Результатом стало впровадження низки адміністративних заходів

з боку НБУ, мета яких – скорочення кількості гривні в обігу та стабілізація ситуації на валютному ринку.

Підвищення тарифів на газ, опалення й електроенергію для населення призведе до масових неплатежів і зростання протестних настроїв. Режим Володимира Путіна використовує складну фінансово-економічну ситуацію в українській державі та роботу національної енергетичної сфери у режимі надзвичайного стану для ескалації військової агресії та політичного тиску.

НБУ гасить пожежу на валютному ринку адміністративними заходами

Основні причини падіння гривні умовно можна поділити на три групи: психологічні, фундаментальні та спекуляційні. Чи не основна при-

“ Існують психологічні, фундаментальні та спекуляційні причини падіння гривні.

чина девальвації – гостра недовіра до банківської системи, дій регулятора та до поведінки уряду в економічній сфері на фоні російської інтервенції. До фундаментальних причин належать глибокі дисбаланси в економіці, а також гострий дефіцит на валютному ринку (значне переважання попиту над пропозицією). Окрім психологічного

чиннику, даний дефіцит обумовлюється скороченням надходження валютного ресурсу в країну у зв'язку з різким скороченням експорту, а також, частково, значним обсягом рефінансування НБУ комерційних банків протягом 2014-2015 років. В свою чергу, частина коштів, які комерційні банки отримали в рамках рефінансування, була спрямована на купівлю валюти, що призвело до зниження курсу гривні. Також слід враховувати відверто спекулятивні дії окремих гравців на міжбанку.

Результатом поглиблення валютної кризи став шквал негативної критики стосовно дій НБУ та заклики окремих політиків щодо відставки його голови – Валерії Гонтаревої. В таких умовах керівництво НБУ провело нараду з приводу узгодження дій з представниками Мінфіну і Прем'єр-міністром України та вдалось до низки адміністративних заходів для стабілізації ситуації на валютному ринку, що були розроблені у співпраці зі спеціалістами МВФ.

Першим адміністративним заходом, яким почали гасити «валютну» пожежу, стала заборона банкам видавати кредити у гривні на купівлю валюти, а також посилення контролю за імпор-

“ Банкам заборонили видавати кредити у гривні на купівлю валюти.

ними контрактами. Всі договори на суму від 50 тис. доларів стали обов'язковими для перевірки в НБУ, а платежі за імпортними контрактами на суму понад 0,5 млн доларів повинні проводитися тільки з використанням акредитивів. Очікувалось, що ці обмеження скоротять відтік валюти з України і, таким чином, допоможуть стабілізувати ринок.

У результаті, ці заходи не вплинули на ситуацію на ринку – попит на іноземну валюту на міжбанку перевищував пропозицію, кількість спекулятивних угод не скоротилася. НБУ вирішив ввести додаткові обмеження – тимчасово заборонив банкам купувати валюту для своїх клієнтів. Однак, заходи щодо заборони купівлі валюти були скасовані ввечері того ж дня. Ймо-

вірна причина такої непослідовності в діях регулятора – тиск експортерів на Президента, який в

“ Окремі дії регулятора – непослідовні.

свою чергу провів відповідну роботу з керівником НБУ.

Цього тижня НБУ вдався до нових адміністративних заходів. При переході на акредитивну форму розрахунку НБУ надає місячні канікули для «критичного імпорту» (більшість енергоносіїв і деякі ліки). Канікули вводяться, щоб не створювати перебоїв з постачанням палива і ліків.

Також були впроваджені важливі новації в монетарній політиці – підвищення облікової ставки з 19,5% до 30% та збільшення обсягу резервування. Основна мета цих заходів – зменшення обсягу вільної ліквідності банківської системи і зниження девальваційного тиску на обмінний курс. Банкам, які вже отримали від НБУ стабілізаційні кредити, нададуть тримісячні канікули. Ставку по їх позиками залишать у розмірі 19,5% до 1 червня 2015 року.

Отримання допомоги від МВФ також сприятиме НБУ «гасити валютну пожежу». Перший транш Україна зможе отримати після схвалення програми на засіданні ради директорів цієї організації, яка відбудеться 11 березня 2015 року. Частина грошей від МВФ потрапить у валютні резерви, що надасть можливість НБУ виходити з інтервенці-

“ Допомога від МВФ дозволить НБУ робити валютні інтервенції.

ями на міжбанк. В цілому, Нацбанк сподівається зміцнити курс гривні до 21,7 грн за долар.

НБУ також погодив з МВФ низку важливих моментів у сфері монетарної політики. Зокрема, максимальне збільшення монетарної бази в 2015 році оцінено в 91 млрд грн, очікується жорстке обмеження збільшення обсягів ОВДП у портфелі НБУ, а також активне використання стерилізаційних інструментів для зменшення обсягу вільної ліквідності та зниження тиску на курс валюти.

Головна мета усіх вищенаведених заходів – створити дефіцит гривні і, таким чином, її укріпити. Важливо, щоб окремі заходи монетарної політики не вдарили по реальному сектору економіки. Суттєве зростання облікової ставки вплине на зростання вартості кредитів для бізнесу. Відтак вкрай важливо забезпечити баланс між гривнею та валютою.

Ключове питання, що впливає на динаміку всього фінансового ринку – відновлення довіри до гривні, банківського сектору, НБУ та держави

“ Головне – відновити довіру до гривні та всього банківського сектору.

в цілому. Без цього неможливими є стабілізація курсу в довгостроковому періоді та нормальна робота банківської системи. Вирішувати цю задачу повинен не тільки НБУ, але й весь економічний блок уряду.

Основне завдання – створення сприятливих умов для припливу валюти в країну, що належить до компетенції уряду. Саме в його силах – стимулювання економіки, зокрема експортоорієнтованих галузей, імпортозаміщення; створення сприятливого бізнес-середовища, зважена фіскальна політика, що стимулює вихід бізнесу з тіні та приплив іноземних інвестицій; а також боротьба з корупцією на всіх рівнях.

Енергетичний сектор

Зростання тарифів на електроенергію на 40%, на газ – до 280% та опалення – на 72% викликає суспільне незадоволення. Такого різкого одноразового подорожчання життєво важливих енергетичних ресурсів в історії України ще не було. В Нацкомісії з регулювання енергетики пояснили, що основні причини зростання тарифів на енергоресурси для населення – це девальвація гривні, підвищення цін на їх транспортування та вимоги МВФ. Різке підняття цін на основні енергоносії для населення – ніщо інше, як спроба уряду перекласти борги НАК «Нафтогаз України» на споживачів.

Після такого зростання тарифів з урахуванням гіперінфляції, безробіття та валютних коливань лише 20% українських родин зможуть оплачувати комунальні послуги, а решта 80% потребуватимуть субсидій від держави. Прогнозовано, що від зростання цін на ресурси зросте заборгованість населення за комунальні платежі, а кошти, отримані урядом від підвищення тарифів, будуть спрямовані на виплату субсидій. Але у цій ситуації немає місця для комунальної та енергетичної реформ. Нині всі зусилля уряду сфокусовані на порятунку НАК «Нафтогаз України». Незрозуміло

“ Зростання тарифів замість реальних реформ

мілим є сенс такого порятунку, якщо монополіст збитковий, не справляється зі своїми функціями, є чинником девальвації національної валюти та гальмує процес реформування енергетичної галузі: логічно було б його ліквідувати та лібералізувати ринок газу.

До того ж, на внутрішньому ринку газу та «зеленої» енергетики суттєво ускладнюється ситуація через незбалансовану фіскальну політику держави. Зокрема, Верховна Рада внесла зміни до Податкового кодексу, де для «Укргазвидобування» та компаній, що працюють за договором

про спільну діяльність, збільшена рентна ставка до 70%, а для відновлювальної енергетики знижені «зелені» тарифи (державна не буде відшкодувати 50% вартості електроенергії, отриманої з відновлювальних джерел, їхнім постачальникам). Рішення уряду про підвищення рентної ставки та зниження «зелених» тарифів негативно відобразиться на інвестиційному кліматі в Україні та посилить залежність від імпорту енергоносіїв.

Погіршення ситуації на внутрішньому енергетичному ринку України «вчасно» скористалась Російська Федерація, створивши нову проблему, а саме розпочавши «гуманітарні» поставки російського газу до так званих ЛНР та ДНР за рахунок НАК «Нафтогаз України», яка технічно не може припинити несанкціоновані дії «Газпрому». Поставки російського газу до вказаних терористичних анклавів є не лише свідченням співпраці Кремля з терористами, а й підтвердженням того, що Москва розглядає цей регіон як стратегічно перспективний для реалізації своїх подальших цілей. Нині для путінського режиму важливо, щоб працювали підприємства сходу, забезпечуючи населення окупованих територій роботою та комунальними послугами. З іншого боку, Росія заганяє український уряд в політичний «глухий

“ Ціна «гуманітарного» газу від «Газпрому»

кут»: Київ продовжує постачати на окуповані території імпортний газ, не отримуючи за це гроші, а натомість має конфліктний «борг» від «Газпрому», який самовільно постачає блакитне паливо на Донбас. Таким чином, Росія створює певний резерв газу в ЛНР та ДНР, який, імовірно, там використовуватимуть як ресурсну базу для «відродження економіки» самопроголошених республік. Спроби Кремля вивести це питання з пакету переговорів у Брюсселі 3 березня 2015 року свідчать про справжні наміри росіян: затягувати конфлікт, висмоктуючи при цьому ресурси з України.

ПОЛІТИЧНА КОНКУРЕНЦІЯ

«Опозиційний блок» використовуватиме відцентрові тенденції у коаліції, економічні проблеми в країні та запит на мирне врегулювання конфлікту для посилення власних політичних позицій. Провівши у Відні міжнародний форум «Україна завтра», Дмитро Фірташ спробував покращити свій публічний імідж в Україні та Європі, спекулюючи на темах залучення приватних інвестицій в економіку України та проведення реформ. Подібні заходи також мають на меті позиціонувати одного з основних акціонерів «Опозиційного блоку» як партію миру, яка може допомогти Україні як у вирішенні економічних проблем, так і в питанні діалогу з Росією. Водночас у проведеному заході піар-складова значно переважала над конкретними пропозиціями

щодо реформ, які мають бути напрацьовані лише протягом наступних десяти місяців.

Наближення місцевих виборів в Києві призвело до активізації політичних партій та появи нових громадсько-політичних об'єднань. Відновлення районних рад і зміна виборчого законодавства можуть послужити стимулом для розвитку малих партій, які отримають можливість поборотися за представництво в радах. Разом з тим, нові проекти й об'єднання концентрують свою діяльність навколо вирішення короткотермінових соціальних, а не муніципальних проблем. В умовах суспільного зубожіння пряма адресна соціальна допомога знову стає одним з головних інструментів політичної конкуренції на місцевому рівні.

Спроба реінкарнації Дмитра Фірташа

Дмитро Фірташ намагається повернути свій вплив на політичне життя в Україні і виступити

“ Дмитро Фірташ прагне повернути свій політичний вплив в Україні.

своєрідним містком між Росією і ЄС, граючи на темі мирного врегулювання на сході та залучення інвестицій, необхідних для стабілізації економічної ситуації в Україні. З цією метою 3 березня 2015 року олігарх, який був одним з головних спонсорів Партії регіонів і залишається одним з

основних акціонерів у «Опозиційному блоці», організував міжнародний форум «Україна завтра» у Відні, де він вже рік очікує на рішення про екстрадицію до США.

Мільярдеру, який завжди сприймався в Україні як агент російського впливу, вдалося залучити на свій захід низку впливових європейських політиків і бізнесменів. Цей факт мав довести публіці, що у Дмитра Фірташа є зв'язки в ЄС і бізнесмен підтримує європейську модернізацію України та ведення бізнесу за західними правилами.

Віденський форум є передусім піар-акцією, покликану повернути ім'я олігарха в український політичний дискурс. Основним ресурсом для досягнення цієї цілі став телеканал «Інтер», який залишається серйозною медійною зброєю в руках

“ Телеканали як потужна зброя в руках олігархів

Дмитра Фірташа та Сергія Львовича на противагу активному використанню Ігорем Коломойським власної медіа-імперії для проштовхування своїх бізнесових і політичних цілей.

Щоб завуалювати істинні інтереси Дмитра Фірташа у подібному заході, основними ініціаторами форуму «Україна завтра» виступили Федерація роботодавців України та деякі з найбільших профспілок. Хоча роботодавці та профспілки зазвичай знаходяться по різні боки барикад, ще за часів президентства Віктора Януковича Партія регіонів зберігала контроль над обома структурами. Їх поєднання на міжнародному форумі мало

стати доказом європейській спільноті, що в Україні існує суспільний консенсус щодо проведення реформ, в той час як владі в особі Президента та Прем'єр-міністра за рік функціонування не вдалося досягти значного прогресу в їх реалізації.

У результаті форуму було заявлено про створення «Агенції з модернізації України», яка залучатиме європейських урядовців і експертів до процесу розробки реформ і займатиметься створенням Фонду реконструкції України. Його першими донорами зголосилися стати українські олігархи Дмитро Фірташ, Рінат Ахметов і Віктор Пінчук. Головною перевагою цієї ідеї є те, що акцент робиться на залученні інвестицій, а не позик від міжнародних донорів, якими постійно займається український уряд. З іншого боку, за

“ Після виведення коштів за кордон олігархи можуть їх знову реінвестувати в Україну, при цьому отримавши політичні дивіденди.

останній рік українські олігархи вивели з України значні кошти і тепер можуть використати їх повернення не лише для підтримки власних підприємств, але і для покращення публічного іміджу та отримання політичних дивідендів.

Водночас значні зусилля на популяризацію заходу в українських ЗМІ, завищені цифри можливих інвестицій (до 300 млрд доларів) і відтермінування презентації результатів роботи експертів на десять місяців свідчать, що віденський форум передусім був піар-акцією.

Нові проекти готуються до місцевих виборів в Києві

Депутати Київради, партії та нові проекти активно готуються до майбутніх місцевих виборів. Ставки є доволі високими, оскільки в рамках децентралізації планують відновити районні ради

з усіма господарськими та фінансовими повноваженнями.

“ Відновлення районних рад у Києві вплине на місцеві вибори.

Крім політичних партій, активну діяльність в столиці ведуть об'єднання «Ми – кияни» Олександра Третякова, ВО «Демократи» Олексія Мочанова, «Кияни передусім» Віктора Пилипишина та інші ініціативи. В окремих районах столиці працюють благодійні фонди чинних депутатів Київради та ВРУ Олесь Маляревича, Ярослава Діденка, Олександра Пабата й Олесь Довгого. За допомогою таких організацій політики напроцьовують електоральну підтримку, в першу чергу серед соціально вразливих категорій населення. Для таких осіб надається продуктова та незначна матеріальна підтримка, закупівля ліків тощо.

Деякі активісти сконцентрували свої зусилля на волонтерській діяльності та допомозі армії, наприклад, Олексій Мочанов чи Олесь Маляревич.

Найбільш динамічний розвиток агітаторської мережі демонструє нещодавно створений рух «Ми – кияни», який розпочав громадсько-полі-

“ Найбільше агітації – у руху «Ми – кияни».

тичну діяльність в Києві. Про це свідчить велика кількість зовнішньої реклами й інформаційний супровід проведених благодійних заходів. По мікрорайонах столиці агітатори розповсюджують щотижневу газету «Ми – кияни», волонтери допомагають матеріально та фінансово незахищеним верствам населення. Напрацьовується база прихильників та агітаторів. У кожному районі

столиці готуються до роботи офіси та приймальні депутатів.

Спостереження та аналіз зв'язків всередині цієї структури свідчать про інтенсивну підготовку її лідерів до місцевих виборів.

Головним політичним обличчям руху є комбат «Азова», народний депутат Андрій Білецький,

“ Головним обличчям руху є Андрій Білецький, якого фінансово підтримує Олександр Третяков

який має амбіційні плани вступити в боротьбу за крісло мера в Києві. Фінансову та організаційну підтримку проекту забезпечує народний депутат від «Блоку Петра Порошенка» Олександр Третяков (виграв на мажоритарному ВО №219 – Святошинський район).

За короткий період діяльності проект є пізнаваним серед киян. Крім того, він об'єднує навколо себе серйозні неформальні та бізнесові структури. Серед них можна виділити депутатів Київради Володимира Каретка, Наталю Чумакову, Вікторію Муху, народного депутата від «Блоку Петра Порошенка» Гліба Загорія та інших. Таким чином, за рахунок наявних ресурсів тандем «Третяков – Білецький» може створити серйозну конкуренцію чинному меру Віталію Кличку.

Метою публікації є надання об'єктивної інформації про поточні політичні події в Україні та поглибленого аналізу головних тенденцій внутрішньополітичного життя в державі. Подібний аналіз допоможе розставити пріоритети у справі проведення реформ у різних сферах державної політики та оцінити якість державних рішень з точки зору їх впливу та послідовності. Окрема увага приділяється оцінці політичної конкуренції в Україні та здатності ключових політичних гравців реагувати на виклики часу.

@2015 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)
У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД

Автор ідеї: Віра Нанівська

Відповідальний за проект: Ярослав Ковальчук

Відповідальні за розділи:

«Державні рішення» — Ярослав Ковальчук

«Економічна ситуація» — Василь Поворозник

«Політична конкуренція» — Анатолій Октисюк

Колектив експертів МЦПД:

Ярослав Ковальчук, Василь Поворозник, Ангела Бочі, Анатолій Октисюк, Наталя Слободян, Олена Захарова, Володимир Притула, Василь Філіпчук